

Betablockad hellre än steroider vid hemangiom hos barn

Hemangiom hos barn har i de flesta fall ett okomplicerat förlopp som inte kräver behandling. Om hemangiomet på grund av storleken eller lokaliseringen påverkar vitala funktioner, som synen, är kortikosteroider peroralt förstahandsmedel.

Författarna till den aktuella artikeln beskriver hur man hos två barn, som på grund av hjärtsjukdom behandlats med propranolol, kunde se att de hemangiom som dessa barn hade blev avsevärt mindre. Mot bakgrund av denna iakttagelse behandlades nio barn födda 2006 och 2007 med behandlingskrävande hemangiom med propranolol 2 mg/kg/dygn.

Hos alla barn observerades efter 24 timmar en förändring i hemangiomet färg och konsistens. Ytterligare regress kom senare i förloppet.

Författarna förklarar effekten av betablockadbehandling med vasokonstriktion

och minskat uttryck av generna VEGF (vascular endothelial growth factor) och bFGF (basic fibroblast growth factor) genom nedreglering av RAF-mitogenaktiverat proteinkinase samt apoptos av kapillära endotelceller.

Författarna har ansökt om patent för att använda betablockad vid behandlingskrävande hemangiom hos barn.

A Taieb har refererat studien på ett pediatrikt dermatologmöte i Aten våren 2008, och jag uppfattar att betablockad kan ersätta kortikosteroider, vilket ju är en fördel på grund av steroidernas biverkningar.

Ann Broberg

överläkare, hudkliniken,
Sahlgrenska Universitetssjukhuset,
Göteborg

Léauté-Labrèze C, et al. Propranolol for severe hemangiomas of infancy. *N Engl J Med.* 2008;358(24): 2649-51.

Foto: Mike Devlin/SPL/IBL

Behandlingskrävande hemangiom hos barn kan behandlas med betablockad, enligt en aktuell studie.

Munhälsa kan vara indikator på hjärt-kärlsjukdom

Munhälsans betydelse för allmänhälsan har på senare tid fått ökad uppmärksamhet. Vissa studier har funnit en association mellan munhälsa och hjärt-kärlsjukdom, medan andra studier inte kunnat påvisa ett samband. Bevis om ett orsakssamband saknas fortfarande.

I denna avhandlings delarbeten har vi studerat förekomsten av lokal inflammation vid tandlossning och undersökt relationen mellan munhälsa och hjärt-kärlsjukdom. Gingivalexsudat från sjuka tandköttsfickor uppvisade signifikant förhöjda nivåer av interleukin-1 (IL-1) och ökad benresorptionsaktivitet jämfört med friska fickor.

Behandling reducerade både nivåerna av IL-1 och benresorptionsaktiviteten. I en tvärsnittsstudie omfattande 4 254 individer fanns ett dosberoende samband mellan tandlossningens svårighetsgrad och den självrapporterade förekomsten av hjärtinfarkt och högt blodtryck justerat för ålder, kön och rökning. Förekomsten av hjärtinfarkt ökade också med sjunkande antal tänder.

Vidare var antalet tänder associerat med förekomst av metabola syndromet och antalet leukocyter i en studie omfat-

Foto: Oscar Burnel/SPL/IBL

Antalet tänder var i denna avhandling den bästa markören för förekomst av kardiovaskulär sjukdom.

tande 1 016 individer, 70 år gamla från Uppsala.

I en prospektiv studie med 7 674 individer och en median uppföljningstid på 12 år var antalet tänder på ett dosberoende sätt relaterat till total mortalitet och mortalitet i kardiovaskulär sjukdom. Efter justering för ålder, kön och rökning hade individer med <10 tänder sju gånger högre risk för död i hjärtinfarkt än individer med >25 tänder.

I en fall-kontrollstudie, slutligen, uppvisade individer med hjärtinfarkt sämre munhälsa än till synes hjärtfriska kon-

troller, justerat för de vanligaste kardiovaskulära riskfaktorerna. Hjärtinfarktgruppen hade också högre antikropps-nivåer mot bakterien *Porphyromonas gingivalis*, som är viktig för uppkomsten av tandlossning. In vitro-studier har visat att denna bakterie också kan påverka utvecklingen av ateroskleros. Den kan vara en möjlig biologisk länk mellan munhälsa och kardiovaskulär sjukdom.

I denna avhandling var munhälsan associerad med förekomst av kardiovaskulär sjukdom, med antal tänder som bästa markör. Munhälsan är en lättillgänglig riskindikator för hjärt-kärlsjukdom som kan bli användbar i det preventiva arbete. För att munhälsa ska kunna betraktas som en riskfaktor för kardiovaskulär sjukdom kvarstår att med randomiserade, kontrollerade behandlingsstudier visa att en förbättrad munhälsa minskar risken för hjärt-kärlsjukdom.

Anders Holmlund
över tandläkare,
specialist tandvården,
Gävle sjukhus

Avhandling: Holmlund A. Oral health and cardiovascular disease. Uppsala: medicinska fakulteten, Uppsala universitet; 2008.